Dosarul nr. 3-728/2023
HOTĂRÂRE
În numele Legi

28 octombrie 2024 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediu Centru)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Corneliu Guzun Grefier Adelina Fedișin

examinând în ședință publică acțiunea în contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Turceac Ivan către Serviciul Fiscal de Stat privind anularea actelor administrative și impunerea la acțiune,

constată:

La 23 mai 2023, reclamantul Turceac Ivan, s-a adresat cu acțiune în instanța de judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea actelor administrative și impunerea la acțiune.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, în fapt, la data de 21.12.2022 prin intermediul Executorului Judecătoresc Ababii Liliana, a făcut cunoștință cu Hotărârile Serviciului Fiscal de Stat, hotărâri cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului şi anume: Hotărârea seria ***** din 07 februarie 2017; Hotărârea seria ***** din 13 februarie 2019; Hotărârea seria *****din 11 august 2020Hotărîrea seria ***** din 26 aprilie 2021; Hotărârea seria ***** din 13 octombrie 2021. Nefiind de acord cu Hotărârile sus-indicate, la data de 30 decembrie 2022, în termenii stabiliți de legiuitor, a depus contestație la organul emitent şi anume, Serviciul Fiscal de Stat, prin care a adus la cunoștință Serviciului Fiscal de Stat că, Inspectoratul Fiscal de Stat, angajații Statului în domeniu, intenționat sau din culpă, au calculat greșit obligațiile fiscale şi penalitățile în privința sa ignorând ca de obicei prevederile legale în acest sens, la fel, a solicitat anularea Hotărârilor sus-citate, emiterea unei Hotărâri de suspendare a executării silite, recalcularea în termenii stabiliți de legiuitor atât a obligaţiilor fiscale a contribuabilului Turceac Ivan (impozit pe bunurile imobile), cât şi a penalităților, a solicitat să dea explicații, totodată a atenționat organul emitent că, în caz contrar, este în drept să-și apăr drepturile şi interesele în conformitate cu prevederile art. 11 Cod Fiscal care prevede: apărarea drepturilor şi intereselor contribuabilului se face pe cale judiciară

sau pe alte căi prevăzute de prezentul cod şi de alte acte ale legislației. Toate îndoielile apărute la aplicarea legislației fiscale se vor interpreta în favoarea contribuabilului.

Indică reclamantul că, la data de 21 februarie 2023, prin intermediul rețelelor de socializare, la nr. te telefon ce-i aparține, aşa cum a fost indicat în contestație i-a fost expediat răspunsul Serviciului Fiscal de Stat, prin care l-a informat că, contestația depusă la data de 30.12.2022 împotriva Hotărârilor sus-citate, a fost depusă cu încălcarea termenului prevăzut de legislație, prin urmare va rămâne nesoluționată. Serviciului Fiscal de Stat şi-a motivat soluția în corespundere cu prevederile art. 273 alin. (2) Cod fiscal care prevede: contestația împotriva deciziilor/hotărârii Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligației fiscale se depune în decurs de 10 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei, şi prin prisma prevederilor art. 129^1 alin. (4) Cod fiscal care prevede: în cazul în care înmânarea actului Serviciului Fiscal de Stat nu a fost posibilă, actul se va comunica prin publicitate. Astfel, cu răspunsul (decizia) Serviciului Fiscal de Stat, reclamantul nu sunt de acord îl consideră unul formal, de blanchetă, la emiterea acestuia a fost încălcată legea şi anume: într-adevăr, în conformitate cu prevederile art. art. 273 alin. (2) Cod fiscal prevede: contestația împotriva deciziilor/hotărârii Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligației fiscale se depune în decurs de 10 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei. Reclamantul atrage atenția, aşa cum a declarat anterior că, cu Hotărârile contestate a făcut cunoștință prin intermediul Executorului Judecătoresc Ababii Liliana, la data de 21.12.2022, fapt consemnat în toate actele eliberate de către Executorul Judecătoresc la acea dată. Calculând 10 zile lucrătoare din data de 21.12.2022, termenul limită de depunere a contestației va fi data de 04.01.2023. În cazul dat, contestația a fost depusă la data de 30.12.2022, la a patra zi a termenului de prescripție. Nu cunoaște de ce sa ghidat Serviciului Fiscal de Stat şi cum a calculat termenul de prescripție când de la data la care a făcut cunoștință cu deciziile contestate şi până la contestația acestora a trecut doar patru zile. În atare situație, consideră că este inadmisibil a conchide, concluziona că contestația a fost depusă peste termen.

Cu referire la prevederile art. 129^1 alin. (4) Cod fiscal, comunică reclamantul că, această norma materială invocată în decizie de către Serviciului Fiscal de Stat nu-şi găsește suport juridic (deoarece este o cu totul altă situație) şi a fost invocată formal aşa cum a declarat anterior. Reieșind din considerentele că, contestația depusă împotriva Hotărârilor Serviciului Fiscal de Stat a fost lăsată fără examinare, iar la emiterea acesteia Serviciului Fiscal de Stat a încălcat grav prevederile legale, reclamantul consider că este în drept, aşa cum prevede art. 267 Cod fiscal RM (Dreptul de a contesta decizia sau acţiunea funcţionarului fiscal), care prevede: Decizia Serviciului Fiscal de Stat sau acţiunea funcţionarului fiscal poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului

administrativ, a se adresa instanţei de judecată cu prezenta cerere pentru a-și restabili dreptul încălcat.

Invocă reclamantul că, în conformitate cu prevederile art. 20 Cod administrativ RM, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu prevederile art. 209 Cod administrativ alin. (1) prevede: Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia.

Reieșind din considerentele că, răspunsul la cererea prealabilă a fost expediat aşa cum s-a declarat anterior, prin intermediul rețelelor de socializare, la nr. te telefon ce-i aparține, la data de 21 februarie 2023, i-a fost expediat răspunsul Serviciului Fiscal de Stat, dată de la care începe să curgă termenul de 30 de zile, astfel reclamantul consideră că prezenta acţiune în contenciosul administrativ este depusă în termen.

Reclamantul consideră că, Serviciului Fiscal de Stat, angajații Statului în domeniu, intenționat sau din culpă, au calculat greșit obligațiile fiscale şi penalitățile în privinţa sa, ignorând ca de obicei prevederile legale în acest sens. Aduce la cunoștință instanţei de judecată că, prin autorizația de desființare cu nr. 63; id/18 din 20.06 2018 (se anexează) a fost autorizată desființarea casei de locuit şi construcțiile accesorii acesteia din mun. Chişinău, str. Sfânta Vineri 54, imobil care îi aparținea cu drept de proprietate. Casa de locuit şi construcțiile accesorii au fost demolate în conformitate cu autorizația de desființare, fapt consemnat în procesul-verbal semnat de către reprezentantul IP „Agenția Servicii Publice”, Specialistul S. Goncearuc, iar în acest sens a fost eliberat certificat privind demolarea clădirii nr. 0100/18/93984 din 26.07.2018, care se anexează. Toate modificările au fost consemnate în dosarul tehnic a bunului imobil amplasat în mun. Chişinău, str. Sf. Vineri 54 , nr. dosarului tehnic 0100/18/93984 din 26.07.2018, înregistrate la IP „Agenția Servicii Publice”, Oficiul Cadastral Teritorial. La fel, prin autorizația de desființare cu nr. 64; id/18 din 20.06 2018, a fost autorizată desființarea casei de locuit şi construcțiile accesorii acesteia din mun. Chişinău, str. Sfânta Vineri 52, imobil care îi aparținea cu drept de proprietate. Acestea, la fel, au fost demolate, casa de locuit şi construcțiile accesorii în conformitate cu autorizația de desființare, fapt consemnat la fel în procesul-verbal semnat de către reprezentantul IP „Agenția Servicii Publice”, specialistul S. Goncearuc, iar în acest sens a fost eliberat certificat privind demolarea clădirii nr. 0100/18/93981 din 26.07.2018 care se anexează. Cu părere de rău,

aceste fapte nu s-au luat în considerație, probabil din vina angajaţilor „Agenția Servicii Publice”, care nu au informat în acest sens Organul Fiscal de Stat cu privire la inexistența bunurilor, şi că acestea din urmă nu mai puteau fi impuse impozitărilor, ori consideră inadmisibil ca bunurile imobile care au fost desființate, demolate încă din 26.07.2018, să fie subiect al impunerii fiscale (şi cu penalități) în anul 2023, mai mult, atrage atenția reclamantul asupra faptului că, conform Hotărârii Serviciului Fiscal de Stat contestate, seria *****din 07 februarie 2017, aşa cum este consemnat în Hotărâre, restanțele contribuabilului Turceac Ivan la data de 21 noiembrie 2016, alcătuiau suma de 8938,87 lei, or Inspectoratului Fiscal de stat nu a ținut cont de prevederile legale impuse de Legiuitor şi anume de art. 24 - dispoziții tranzitorii din Legea Parlamentului nr. 257 din 16.12.2020 (de modificare a Legii nr. 1156 din 24.04.1997) în vigoare la 01.01.2021, la fel nu sa ținut de prevederile Codului Fiscal art. 173 Cod Fiscal care prevede: Stingerea obligației fiscale prin prescripție. Dacă nu a fost exercitat în termenele prevăzute de prezentul cod, dreptul statului de a determina obligaţia fiscală sau de a o executa silit se stinge prin prescripție în modul stabilit de Guvern. Concomitent, se stinge şi obligaţia fiscală a contribuabilului. Stingerea obligației fiscale în urma survenirii termenelor de prescripție se face în baza unei decizii scrise a conducerii organelor cu atribuții de administrare fiscală care administrează obligaţia fiscală respectivă, iar în cazul serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale - în baza deciziei adoptate de către consiliul local. Iată de ce consideră reclamantul că Serviciului Fiscal de Stat a acţionat ilegal în acest caz, or, în cazul în care Serviciului Fiscal de Stat ar fi acţionat în strictă conformitate cu legea, neapărat rezultatul ar fi fost cu totul altul, i-ar litigiul ar fi fost soluționat pe cale amiabilă, scutindu-l de la un proces de judecată.

Reclamantul specifică că, articolul 36 Cod administrativ prevede: Instanţa de judecată competentă să soluționeze acţiunile în contencios administrativ este obligată să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile şi libertățile lui sunt considerate valori supreme şi sunt garantate de stat. Instanţele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curţii Europene pentru Drepturile Omului.

Reclamantul își întemeiază cererea pe prevederile art. art. 267 Cod fiscal RM; art. art. 20 162, 189, 191,196, 206 alin. (1) lit. a); 208, 209, 214, 224 Cod administrativ RM.

Reieșind din cele expuse solicită reclamantul:

- admiterea cererii de chemare în judecată;
- emiterea unei încheieri de suspendare a executării silite;
- anularea Hotărârilor emise de către Serviciului Fiscal de Stat seria ***** din 07 februarie 2017; seria ***** din 13 februarie 2019; seria *****din 11 august 2020 seria ***** din 26 aprilie 2021; seria AH nr.0035893 din 13 octombrie 2021, ca ilegale;

- obligarea Serviciului Fiscal de Stat la recalcularea obligaţiilor fiscale a contribuabilului Turceac Ivan impozit pe bunurile imobile şi a penalităților.

În ședința de judecată, *reclamantul Turceac Ivan,* a susținut acțiunea în totalitate și a solicitat admiterea pretențiilor după cum au fost formulate din motivele de fapt și de drept expuse.

Reprezentantul pârâtului – Serviciului Fiscal de Stat, Istrate Gheorghe, acționând în baza procurii anexate la dosar, în ședința de judecată nu a recunoscut acțiunea solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată, pe motivele de fapt și de drept invocate în referință.

Astfel, prin referința depusă la 12 iunie 2023, autoritatea publică pârâtă a menționat că, Serviciul Fiscal de Stat, a examinat cererea de chemare în judecată înaintată de către Turceac Ivan împotriva Serviciului Fiscal de Stat referitor la anularea Hotărârilor privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, Seria *****din 07 februarie 2017, seria ***** din 13 februarie 2019, ser ia ***** din 11 august 2020, seria A*****din 26 aprilie 2021 şi seria ***** din 13 octombrie 2021, precum şi obligarea Serviciului Fiscal de Stat să recalculeze obligaţia fiscală privind impozitul pe bunurile imobiliar şi penalitățile aferente, şi o consideră că fiind fără suport juridic şi urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă şi neîntemeiată. Iar, întru argumentarea poziției prezentă următoarele argumente de fapt şi de drept.

În fapt, indică pârâtul că, prin notificarea nr. 01-16/4-751 din 07.02.2017, Serviciul Fiscal de Stat a informat reclamantul că conform informaţiei disponibile din Sistemul informațional al Serviciului Fiscal de Stat, la situația din 23.11.2016, acesta înregistra restanță în sumă de 8938, 37 lei, ceea ce constituie impozitul pe bunurile imobiliare, inclusiv penalitățile pentru neplata în termen a impozitului pe bunurile imobiliare, în sumă de 2103 lei. La fel, reclamantul a fost informat despre faptul că a fost adoptată Hotărârea seria *****din 07.02.2017 cu privire la executarea silită a obligației contribuabilului. La data de 13.02.2019, prin scrisoarea nr. 26/2-10/1-19-340, Serviciul Fiscal de Stat a informat reclamantul că înregistrează restanță în sumă de 27188,05 lei, ceea ce constituie impozitul pe bunurile imobiliare, inclusiv penalitățile pentru neplata în termen a impozitului pe bunurile imobiliare, drept urmare, a fost emisă Hotărârea seria ***** din 13.02.2019 cu privire la executarea silită a obligației contribuabilului. Prin scrisoarea nr. 26/2-20/24-58 din 14.08.2020, Serviciul Fiscal de Stat a informat reclamantul că la situația din 11.08.2020, acesta admite restanță faţă de bugetul public naţional în sumă totală de 53178,17 lei, ceea ce constituie impozitul pe bunurile imobiliare în sumă de 18399,35 lei, precum şi impozitul pe avere, în sumă totală de 34778,82 lei, drept urmare, a fost emisă Hotărârea seria ***** din 11.08.2020 cu privire

la executarea silită a obligației fiscale. La data de 26.04.2021, prin scrisoarea nr. 26/2-20/2-24-3270, Serviciul Fiscal de Stat a informat reclamantul că la situația din 26.04.2021, acesta admite restanță față de bugetul public național în sumă totală de 58131,79 lei, ceea ce constituie impozitul pe bunurile imobiliare în sumă de 21272,72 lei, precum şi impozitul pe avere, în sumă totală de 36859,07 lei, drept urmare, a fost emisă Hotărârea seria A*****din 26.04.2021 cu privire la executarea silită a obligației fiscale. Prin scrisoarea nr. 26-20/2-24-6890 din 15.10.2021, Serviciul Fiscal de Stat a informat reclamantul că la situația din 13.10.2021, acesta admite restanță față de bugetul public național în sumă totală de 64589,04 lei, drept urmare, a fost emisă Hotărârea seria ***** din 13.10.2021 cu privire la executarea silită a obligației fiscale. Ulterior, la data de 30.12.2022, reclamantul a depus cerere la Serviciul Fiscal de Stat prin care a solicitat anularea Hotărârilor privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, Seria *****din 07 februarie 2017, seria ***** din 13 februarie 2019, seria ***** din 11 august 2020, seria A*****din 26 aprilie 2021 şi seria ***** din 13 octombrie 2021.

Cu referire la aspectele/argumentele invocate de reclamant în cererea de chemare în judecată, în susţinerea poziției sale, Serviciul Fiscal de Stat prezintă următoarele contra argumente. La situația din 13.10.2021, reclamantul Turceac Ivan admitea restanță față de bugetul public național în sumă totală de 64589,04 lei, drept urmare, Serviciul Fiscal de Stat a emis Hotărârea seria ***** din 13.10.2021 cu privire la executarea silită a obligației fiscale. Menționează că, obligațiile fiscale ale reclamantului Turceac Ivan au apărut în urma emiterii avizelor de plată a impozitului pe bunurile imobiliare, precum şi pentru avizul de plată la impozitul pe avere.

Conform art. 132^4 pct. 8) din Codul fiscal, una din funcțiile atribuite Serviciului Fiscal de Stat este executarea silită a restanțelor şi altor plăti neachitate în termen la bugetul public național.

Art. 8 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal prevede că contribuabilul este obligat să achite la buget, la timp şi integral sumele calculate ale impozitelor şi taxelor.

Conform prevederile art. 134 alin. (1) pct. 8) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat şi funcționarii fiscali, în cadrul acţiunilor de exercitare a funcţiei, au dreptul să constate încălcările legislației fiscale şi să aplice măsurile de asigurare, de executare silită a stingerii obligației fiscale şi de răspundere prevăzute de legislaţie.

În corespundere cu prevederile art. 177 din Codul fiscal, stingerea obligației fiscale prin executarea silită are loc prin acţiunile întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forțată a restanțelor în conformitate cu legislaţia fiscală.

În conformitate cu art. 196 alin. (5) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalități de executare silită a obligației fiscale. Executarea silită a obligației fiscale în modul prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. b), c) şi d)

se face în temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu.

Specifică autoritatea publică pârâtă că, dat fiind faptul că reclamantul Turceac Ivan, nu şi-a onorat obligațiile conform cerinţelor stipulate în art. 8 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal şi dispunea de restanță faţă de bugetul public naţional pasibilă pentru executarea silită, Serviciul Fiscal de Stat a emis Hotărârile de executare silită contestate de reclamant, prin care s-a hotărât în conformitate cu art. 193-201 din Codul fiscal, perceperea forțată a restanței admise. În baza celor expuse, Serviciul Fiscal de Stat menționează că Hotărârile contestate privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, au fost emise în strictă conformitate cu legislaţia fiscală în vigoare.

Cu referire la admisibilitatea cererii de anulare a actelor administrative, pârâtul comunică următoarele. Serviciul Fiscal de Stat menționează că acţiunea înaintată de către reclamantul Turceac Ivan urmează a fi declarată inadmisibilă, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) şi art. 208 din Codul administrativ. în acest sens, prezentăm instanţei următoarele argumente. Conform prevederilor art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanţa verifică din oficiu daca sunt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

În conformitate cu art. 207 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ, acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când nu sunt întrunite condiţiile prevăzute de art. 208.

Potrivit art. 208 alin. (1) şi (5) din Codul administrativ, în cazurile prevăzute de lege, pana la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

În corespundere cu prevederile art. 273 alin. (2) din Codul fiscal, contestația împotriva deciziei/hotărârii Serviciului Fiscal de Stat şi acţiunilor funcționarilor fiscali privind executarea silită a obligației fiscale în conformitate cu prezentul cod se depune în decursul a 10 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei.

Conform prevederilor art. 129^1 alin. (4) din Codul fiscal, în cazul în care înmânarea actului Serviciului Fiscal de Stat nu a fost posibilă, actul va fi comunicat prin publicitate, iar alin. (4) prevede că, acesta se consideră comunicat după expirarea a 15 zile de la data afișării anunțului.

Raportând normele legale la circumstanțele speței, pârâtul notează că, hotărârile menţionate supra au fost expediate prin intermediul Î.S. „Posta Moldovei”, la adresa de domiciliu a contribuabilului, care au fost returnate cu mențiunea „nereclamat”, iar ulterior au fost comunicate prin plasarea anunțurilor pe pagina web a Serviciului Fiscal

de Stat, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Mai menționează autoritatea publică pârâtă că, prin scrisoarea nr. 26-20/2-24-6890 din 15.10.2021, Serviciul Fiscal de Stat a informat reclamantul că la situația din 13.10.2021, acesta admite restantă fată de bugetul public naţional în sumă totală de 64589,04 lei, drept urmare, a fost emisă Hotărârea seria ***** din 13.10.2021 cu privire la executarea silită a obligației fiscale. Scrisoarea nr. 26-20/2-24-6890 din 15.10.2021 a fost returnată cu mențiunea „nereclamat", iar la data de 12.11.2021, Serviciul Fiscal de Stat a comunicat reclamantului despre faptul ca a fost întocmită Hotărârea seria ***** din 13.10.2021 cu privire la executarea silita a obligației fiscale, prin plasarea anunțului pe pagina web a Serviciului Fiscal de Stat. Din perspectiva celor expuse supra, Serviciul Fiscal de Stat constată că termenul de prescripție special de 10 zile lucrătoare acordat de Codul fiscal, a fost vădit omis de către reclamantul Turceac Ivan.

Cu referire la alegațiile invocate de către reclamant în cererea de chemare în judecată, pârâtul remarcă că, acestea urmează a fi dovedite prin probe certe, or în cazul ne probării acestora, urmează a fi respinse de către instanţa de judecată. Or, în conformitate cu art. 93. alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenția. În asemenea condiții, în cadrul şedinţei de judecată, reclamantul Turceac Ivan urmează să demonstreze prin probe pertinente și admisibile susținerile sale din cererea de chemare în judecată.

În concluzie, reieșind din circumstanțele elucidate, afirmă autoritatea publică pârâtă că Hotărârile privind executarea silita a obligației fiscale a contribuabilului, seria *****din 07 februarie 2017, seria ***** din 13 februarie 2019, seria AH nr 0025189 din 11 august 2020, seria A*****din 26 aprilie 2021 şi seria ***** din 13 octombrie 2021. se încadrează în limitele legii în totalitate.

În contextul celor expuse supra, în conformitate cu art. 207 alin. (2) lit. f); art. 208 și art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, Serviciul Fiscal de Stat solicită respingerea, ca fiind inadmisibilă şi neîntemeiată a acţiunii depuse de către Turceac Ivan.

Audiind părțile, apreciind argumentele acestora întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiilor înaintate, ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată consideră necesar de a respinge acțiunea reclamantului Turceac Ivan, ca fiind neîntemeiată, reieșind din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în

termen legal o cerere.

Potrivit art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ.

În conformitate cu art. 3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ţinându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Reieșind din prevederile art. 18 Cod administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor și a libertăților persoanelor, precum și obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală și în bune condiții.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit prevederilor art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În conformitate cu art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Conform art. 206 alin.(1) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Potrivit art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitor și care a fost formulat astfel – orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Fiind investită cu atribuția cercetării stării de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, în temeiul art. 22 și 219 Cod administrativ, instanța de judecată reține că obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie anularea actelor administrative individuale defavorabile.

În privința competenței instanței de judecată la examinarea acțiunii în contencios administrativ se constată că competenta, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ, la momentul înaintării acțiunii, revenea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani). Prin urmare acțiunea a fost depusă cu respectarea prevederilor art. 191 alin. (1), art. 192 alin. (2) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ.

Referitor la solicitarea pârâtului privind declararea acțiunii inadmisibile din motiv că termenul de prescripție special de 10 zile lucrătoare acordat de Codul fiscal, a fost omis de către reclamantul Turceac Ivan, instanța o consideră neîntemeiată și care urmează a fi respinsă, reținând în motivarea acestei soluții următoarele argumente. În conformitate cu stipulările art. 209 alin. (2) al Codului administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

În conformitate cu art. 273 al Codului fiscal, (1) Decizia/hotărârea Serviciului Fiscal de Stat şi acţiunile funcționarilor fiscali privind executarea silită a obligației fiscale pot fi contestate, în conformitate cu prezentul cod, numai de persoanele care cad sub incidența executării silite. (2) Contestația împotriva deciziei/hotărârii Serviciului Fiscal de Stat şi acţiunilor funcționarilor fiscali privind executarea silită a obligației fiscale în conformitate cu prezentul cod se depune în decursul a 10 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei sau săvârșirii acţiunilor contestate. Depunerea contestației la Serviciul Fiscal de Stat nu sistează executarea silită a obligației fiscale în conformitate cu prezentul cod, cu excepţia comercializării bunurilor sechestrate.

În contextul celor enunțate, nefiind de acord cu hotărârile emise de către Serviciul Fiscal de Stat seria *****din 07 februarie 2017; seria ***** din 13 februarie 2019; seria ***** din 11 august 2020 seria A*****din 26 aprilie 2021; seria ***** din 13 octombrie 2021, reclamantul Turceac Ivan, la 30 decembrie 2022, s-a adresat la Serviciul Fiscal de Stat cu privire la anularea hotărârilor specificate.

La această etapă, instanța de judecată consideră imperios de a specifica că, reieșind din actele cauzei și ale dosarului administrativ, se constată cu certitudine că, în acțiunea înaintată reclamantul a indicat circumstanțele care au servit drept temei rezonabil pentru care nu a cunoscut despre hotărârile de executare silită a obligațiilor fiscale emise în privința sa, motive din care a fost în imposibilitatea de a contesta acțiunile organului fiscal în termenul prevăzut de lege. Prin urmare, se atestă că, hotărârile emise de către Serviciul Fiscal de Stat seria *****din 07 februarie 2017; seria ***** din 13 februarie 2019; seria ***** din 11 august 2020 seria A*****din 26 aprilie 2021; seria ***** din 13 octombrie 2021, au fost comunicate reclamantului Turceac Ivan la 21 decembrie 2022, prin intermediul executorului judecătoresc Ababii Liliana, or alte date care să confirme recepționarea de către reclamant a actelor specificate, instanței nu au fost prezentate.

Analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale precitate, instanța de judecată constată că, reclamantul Turceac Ivan a respectat procedura de depunere a acțiunii, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de contencios administrativ, motiv pentru care instanța judecătorească constatând că acțiunea este admisibilă, va purcede la examinarea fondului acesteia.

Noţiunea de „act administrativ” este reglementată în legislația națională, cât și în Rezoluția (77) 31 Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile legii contenciosului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii privind organizarea judecătorească. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul

primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept.

Or, reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitor și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

*Cu privire la pretenția reclamantului privind anularea hotărârilor emise de către Serviciul Fiscal de Stat seria *****din 07 februarie 2017; seria ***** din 13 februarie 2019; seria ***** din 11 august 2020 seria A*****din 26 aprilie 2021; seria ***** din 13 octombrie 2021, instanța reține următoarele*.

Conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

În conformitate cu art. 10 din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. Decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual.

Potrivit art. 17 al Codului administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În speță, din materialele dosarului instanța de judecată reține că, prin notificarea nr. 01-16/4-751 din 07 februarie 2017, Serviciul Fiscal de Stat a informat reclamantul Turceac Ivan referitor la faptul că, conform informaţiei disponibile din Sistemul informațional al Serviciului Fiscal de Stat, la situația din 23.11.2016, acesta înregistra restanță în sumă de 8938, 37 lei, ceea ce constituie impozitul pe bunurile imobiliare, inclusiv penalitățile pentru neplata în termen a impozitului pe bunurile imobiliare, în sumă de 2103 lei. La fel, reclamantul a fost informat despre faptul că a fost adoptată Hotărârea seria *****din 07.02.2017 cu privire la executarea silită a obligației contribuabilului (f. 8 dosar administrativ).

Astfel, se reține că, prin Hotărârea seria *****din 07 februarie 2017 cu privire la executarea silită a obligației contribuabilului, s-au sechestrat bunurile ce aparțin lui Turceac Ivan (f.d. 15; f. 9 dosar administrativ).

La 13 februarie 2019, prin scrisoarea nr. 26/2-10/1-19-340, Serviciul Fiscal de Stat a informat reclamantul Turceac Ivan că, înregistrează restanță în sumă de 27188,05 lei, ceea ce constituie impozitul pe bunurile imobiliare, inclusiv penalitățile pentru neplata în termen a impozitului pe bunurile imobiliare, drept urmare, a fost emisă Hotărârea seria ***** din 13.02.2019 cu privire la executarea silită a obligației contribuabilului (f. 15 dosar administrativ).

Respectiv, la 13 februarie 2019, Serviciul Fiscal de Stat a emis Hotărârea seria ***** privind executarea silită a obligației contribuabilului, prin care s-a hotărât a executa silit obligația fiscală a contribuabilului Turceac Ivan în mărime de 27 188,05 lei (f.d. 14; f. 14 dosar administrativ).

Conform scrisorii nr. 26/2-20/24-58 din 14 august 2020, Serviciul Fiscal de Stat a informat reclamantul Turceac Ivan privind faptul că, la situația din 11.08.2020, acesta admite restanță faţă de bugetul public naţional în sumă totală de 53178,17 lei, ceea ce constituie impozitul pe bunurile imobiliare în sumă de 18399,35 lei, precum şi impozitul pe avere, în sumă totală de 34778,82 lei, drept urmare, a fost emisă Hotărârea seria ***** din 11.08.2020 cu privire la executarea silită a obligației fiscale (f. 20 dosar administrativ).

Prin Hotărârea seria ***** din 11 august 2020 privind executarea silită a obligației contribuabilului, s-a hotărât a executa silit obligația fiscală a contribuabilului Turceac Ivan în mărime de 25 990,12 lei (f.d. 10; f. 19 dosar administrativ).

La 26 aprilie 2021, prin scrisoarea nr. 26/2-20/2-24-3270, Serviciul Fiscal de Stat a informat reclamantul Turceac Ivan că, la situația din 26.04.2021, acesta admite restanță faţă de bugetul public naţional în sumă totală de 58131,79 lei, ceea ce constituie impozitul pe bunurile imobiliare în sumă de 21272,72 lei, precum şi impozitul pe avere, în sumă totală de 36859,07 lei, drept urmare, a fost emisă Hotărârea seria A*****din 26.04.2021 cu privire la executarea silită a obligației fiscale (f. 26 dosar administrativ).

Astfel, instanța notează că, prin Hotărârea seria A*****din 26 aprilie 2021 privind executarea silită a obligației contribuabilului, s-a hotărât a executa silit obligația fiscală a contribuabilului Turceac Ivan în mărime de 4953,62 lei (f.d. 13; f. 25 dosar administrativ)

Concomitent, din actele cauzei s-a stabilit că, prin scrisoarea nr. 26-20/2-24-6890 din 15 octombrie 2021, Serviciul Fiscal de Stat a comunicat reclamantului Turceac Ivan, că la situația din 13.10.2021, acesta admite restanță faţă de bugetul public naţional în sumă totală de 64589,04 lei, drept urmare, a fost emisă Hotărârea seria ***** din

13.10.2021 cu privire la executarea silită a obligației fiscale (f. 32 dosar administrativ).

Așadar, la 13 octombrie 2021, Serviciul Fiscal de Stat a emis Hotărârea seria ***** privind executarea silită a obligației contribuabilului, prin care s-a hotărât a executa silit obligația fiscală a contribuabilului Turceac Ivan în mărime de 6457,25 lei (f.d. 16; f. 31 dosar administrativ.

Nefiind de acord cu actele Serviciului Fiscal de Stat specificate supra, la 30 decembrie 2022, reclamantul Turceac Ivan a înaintat în adresa Serviciului Fiscal de Stat cererea prin care a solicitat anularea hotărârilor privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, Seria *****din 07 februarie 2017, seria ***** din 13 februarie 2019, seria ***** din 11 august 2020, seria A*****din 26 aprilie 2021 şi seria ***** din 13 octombrie 2021, emiterea unei hotărâri de suspendare a executării silite și recalcularea obligațiilor fiscale a contribuabilului Turceac Ivan (f.d. 17-18).

Potrivit răspunsului Serviciului Fiscal de Stat nr. 26-24-08/48 din 13 ianuarie 2023, adresat reclamantului Turceac Ivan, reieșind din faptul că contestația depusă la 30.12.2023, a fost depusă cu încălcarea termenului prevăzut de legislație, prin urmare rămâne neexaminată (f.d. 19).

Astfel, din circumstanțele expuse supra și reieșind din actele cauzei, se constată cu certitudine că, la situația din 13 octombrie 2021, reclamantul Turceac Ivan admitea restanță faţă de bugetul public naţional în sumă totală de 64 589,04 lei, drept urmare, Serviciul Fiscal de Stat a emis Hotărârea seria ***** din 13.10.2021 cu privire la executarea silită a obligației fiscale.

În context, se impune a fi specificat că, obligațiile fiscale ale reclamantului Turceac Ivan au apărut în urma emiterii avizelor de plată a impozitului pe bunurile imobiliare, precum şi pentru avizul de plată la impozitul pe avere emise de către Direcția de colectare a impozitelor și taxelor locale din cadrul Primăriei mun. Chișinău (f. 5, 7, 11, 12 dosar administrativ).

În același timp, instanța consideră relevante prevederile art. 132^4 pct. 8) din Codul fiscal, conform cărora, una din funcțiile atribuite Serviciului Fiscal de Stat este executarea silită a restanțelor şi altor plăti neachitate în termen la bugetul public naţional.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, contribuabilul este obligat să achite la buget, la timp şi integral sumele calculate ale impozitelor şi taxelor.

Conform prevederile art. 134 alin. (1) pct. 8) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat şi funcționarii fiscali, în cadrul acţiunilor de exercitare a funcţiei, au dreptul să constate încălcările legislației fiscale şi să aplice măsurile de asigurare, de executare silită a stingerii obligației fiscale şi de răspundere prevăzute de legislaţie.

Mai mult, se impune a fi notat că, potrivit art. 177 din Codul fiscal, stingerea obligației fiscale prin executarea silită are loc prin acţiunile întreprinse de Serviciul

Fiscal de Stat pentru perceperea forțată a restanțelor în conformitate cu legislaţia fiscală.

În conformitate cu art. 196 alin. (5) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalități de executare silită a obligației fiscale. Executarea silită a obligației fiscale în modul prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. b), c) şi d) se face în temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu.

Prin urmare, instanța de judecată reține că, dat fiind faptul că reclamantul Turceac Ivan, nu şi-a onorat obligațiile conform cerinţelor stipulate în art. 8 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal şi dispunea de restanțe faţă de bugetul public naţional pasibile pentru executarea silită, Serviciul Fiscal de Stat a emis hotărârile de executare silită contestate de reclamant prin prezenta acțiune, prin care s-a hotărât în conformitate cu art. 193-201 din Codul fiscal, perceperea forțată a restanței admise.

În același timp, instanța consideră irelevante argumentele reclamantului ce țin de faptul că, casa de locuit şi construcțiile accesorii din mun. Chişinău, str. Sfânta Vineri 52, imobil care îi aparținea cu drept de proprietate, au fost demolate, în conformitate cu autorizația de desființare și pentru aceste bunuri nu urma a fi încasat impozitul pe avere. Or, ținea de obligația reclamantului de a informa instituțiile competente referitor la desființarea/demolarea bunurilor imobile pe care le deținea în proprietate și pentru care era obligat conform prevederilor legale să achite impozitele corespunzătoare. Mai mult, se atestă că, bunurile imobile specificate supra sunt indicate doar în avizul de plată a impozitului pe avere pentru anul 2018 (f. 12 dosar administrativ).

Din conținutul art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, se denotă că, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenția.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actelor administrative individuale defavorabile, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut

ca temei de anulabilitate sau de nulitate a actelor administrative individuale defavorabile, or, actele contestate sunt emise conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

Rezumând cele relatate, examinând temeiurile invocate de reclamant întru anularea actelor administrative contestate și coraborându-le cu contra-argumentele invocate de autoritatea publică pârâtă întru confirmarea legalității actelor administrative emise, instanța nu a identificat temei de anulare a actelor administrative individuale defavorabile – hotărârile Serviciului Fiscal de Stat seria *****din 07 februarie 2017, seria ***** din 13 februarie 2019, seria ***** din 11 august 2020, seria A*****din 26 aprilie 2021 și seria ***** din 13 octombrie 2021 privind executarea silită a obligațiilor fiscale, emise în privința reclamantului Turceac Ivan.

Cu referire la pretenția reclamantului privind obligarea Serviciului Fiscal de Stat la recalcularea obligaţiilor fiscale a contribuabilului, instanța remarcă următoarele.

În urma celor constatare supra, referitor la legalitatea hotărârilor Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligațiilor fiscale emise în privința reclamantului Turceac Ivan, conform modului expus anterior, implică subsecvent netemeinicia solicitării ce se referă la obligarea Serviciului Fiscal de Stat la recalcularea obligaţiilor fiscale a contribuabilului, dat fiind faptul că, odată ce actele administrative contestate sunt corespunzătoare și întrunesc condiții de valabilitate ale actelor administrative de fond și de formă, respectiv, instanța de judecată califică ca neîntemeiată pretenția de bază cuprinsă în cererea de chemare în judecată a reclamantului Turceac Ivan, urmează a fi respinsă și pretenția cu caracter incidental care derivă nemijlocit din aceasta și anume pretenția care se referă la privind obligarea Serviciului Fiscal de Stat la recalcularea obligaţiilor fiscale a contribuabilului, or, respingerea pretenției de bază duce neîndoielnic și la necesitatea respingerii pretenției specificate supra, conform modului analizat în conținutul hotărârii în speță.

Prin prisma circumstanțelor expuse și prevederilor legale enunțate supra, instanța de judecată constată, la caz, netemeinicia cerințelor reclamantului Turceac Ivan, iar alegațiile invocate în susținerea acțiunii înaintate poartă caracter formal, nefiind confirmate prin careva probe pertinente și concludente în acest sens, fiind combătute prin argumentele autorității publice pârâte și actele prezentate la dosarul administrativ.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse actului contestat de către reclamantă, instanța de

judecată conchide că, hotărârile seria *****din 07 februarie 2017, seria ***** din 13 februarie 2019, seria ***** din 11 august 2020, seria A*****din 26 aprilie 2021 și seria ***** din 13 octombrie 2021 privind executarea silită a obligațiilor fiscale, emise de Serviciul Fiscal de Stat în privința reclamantului Turceac Ivan, sunt legale și întemeiate. Or, de către autoritatea pârâtă a fost respectată procedura de emitere a actelor administrative și acestea sunt emise în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței. Instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actelor administrative individuale în privința reclamantului Turceac Ivan, legalitatea acestora nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament – ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

În conformitate cu art. 224 alin.1) lit. f) Cod administrativ, instanța de judecată,

hotărăște:

Cererea de chemare în judecată depusă de Turceac Ivan către Serviciul Fiscal de Stat privind anularea actelor administrative și impunerea la acțiune, se respinge, ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată.

Președintele ședinței,
Judecător Guzun Corneliu